

Skatteministeriet

21. april 2019
J.nr. 2019 - 303

Til Folketinget – Skatteudvalget

Vedrørende L 213 - Forslag til Lov om ændring af lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, lov om retsafgifter og forskellige andre love (Forenkling af regler om forældelses-
håndtering, modregning ved transporter, flere skyldnere på samme fordring, eftergivelse
og afskrivning, retsafgift m.v.).

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 1 af 9. april 2019. Spørgsmålet er stillet efter ønske
fra Rune Lund (EL).

Karsten Lauritzen

/ Annemette Ottosen

Spørgsmål

Ministeren bedes redegøre for, hvor mange fysiske personer, der årligt forventes at skulle betale retsafgift flere gange for det samme krav i de tilfælde, hvor der foretages udlægningsforretninger for det samme krav igen, fordi det ikke var muligt at få dækket gælden ved den første udlægningsforretning. Ministeren bedes redegøre for det samlede beløb, der i denne forbindelse forventes at skulle betales ekstra som følge af lovændringen, samt opføre beløbet på indkomstdeciler.

Svar

Forslaget om forenkling af reglerne har til formål at muliggøre en automatiseret og korrekt it-understøttelse af retsafgiftsreglerne. Samlet set forventes forslaget som udgangspunkt ikke at stille personskyldnere dårligere end efter gældende regler.

Det er ikke muligt at redegøre for, hvor mange personskyldnere der forventes årligt at blive pålagt retsafgift for det samme krav flere gange. Forslaget vil i forhold til de gældende regler kun kunne indebære øgede retsafgifter for skyldnere i de tilfælde, hvor der foretages udlægsforretninger for det samme krav igen, fordi det ikke var muligt at få dækket gælden ved den første udlægsforretning. Det vurderes ikke fremover at være det typiske billede for personskyldnere.

Det primære anvendelsesområde for udlægsforretninger er virksomheder. Over for fysiske personer vil man i stedet typisk anvende lønindeholdelse og afdragsordninger. Hvis disse skyldnere ikke har betalingsevne, har udlægsforretninger typisk alene været anvendt med det ene formål at afbryde forældelsen. Netop for at undgå sådanne udlægsforretninger, der blot øger skyldners gæld som følge af bl.a. retsafgift og kun har det ene formål at afbryde forældelsen, foreslås det samtidig som et af regelforenklingstiltagene at indføre en lettere adgang til at afbryde forældelsen gennem en afgørelse om, at lønindeholdelse ikke kan ske, fordi skyldneren er uden betalingsevne eller ikke modtager A-indkomst.

Forslaget om lettere forældelsesafbrydelse vil derfor indebære en væsentlig reduktion i antallet af udlægsforretninger i forhold til personskyldnere. Det er også vurderingen, at hvis der over for en personskyldner er gennemført en udlægsforretning, hvor gælden kun blev dækket delvist, fordi skyldneren ikke har flere udlægseggede aktiver, vil Gældsstyrelsen fremover i stedet for at afbryde forældelsen ved en ny udlægsforretning anvende de foreslåede nye regler om lettere forældelsesafbrydelse. Hertil kommer, at Gældsstyrelsen også kan overveje, om det er relevant at afskrive en skyldners fordringer, hvis det er formålsløst eller forbundet med uforholdsmæssige omkostninger at fortsætte inddrivelsen.

I de tilfælde, hvor Gældsstyrelsen erfarer, at skyldneren alligevel har flere udlægseggede aktiver – f.eks. fordi det viser sig, at skyldner har givet urigtige oplysninger om sine aktiver – vil det være oplagt at foretage endnu en udlægsforretning for det samme krav. Men det er ikke muligt at give et realistisk skøn over, hvor mange skyldnere det vil dreje sig om, og hvilken indkomstdecil disse skyldnere vil tilhøre.